

דברי הכפר

אסיף

מילים: איתמר פרח.
לחן וביצוע: נעמי שמר.

אסוף את המעשים
את המילים ואת האותות
כמו יבול ברכה כבד משאת.

אסוף את הפריחה
אשר גמלה לזיכרונות
של קיץ שחלף בטרם עת.

אין יותר גבעול חולם על שיבולתו
ואין יותר נדרי ואסרי
רק הבטחת הרוח כי הגשם בעיתו
עוד יחונן את אפרה בתום תשרי.

גיליון מס 1915 * יד תשרי תשס"ה * 29 ספטמבר 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

27.9	קורין שפרונג טלית דבולט עומרי בן-חיים (נכד) יערה ואיתן וויסבקר	29.9	שוש אפשטיין יאיר דוארי
28.9	עמית חייט עמית דדוש	30.9	שני בלומנטל (נכדה-גליק) דניאל שור (נכד-ג'קסון)
2.10	מעין כהן (נכדה ר.מרכס) לפיד בר-דוד		

ימי נשואין

מזל-טוב!

27.9	טל ויאיר אשכנזי
28.9	רות וג'אק גולן מרגרט ועומרי קופף
29.9	מופי ואברי גליק
2.10	בוני מילר ויגאל בן-חיים קורין ותמיר שפרונג

רוכזן

13.10.59	אסתר סינה	יא בתשרי תש"ך
21.9.83	גב' מרגה גרונברג	יד בתשרי תשמ"ד
28.9.77	ארנון וטרמן	טז בתשרי תשל"ח
30.10.92	גב' קלרה סטרוקובסקי	טז בתשרי תשנ"ג
1.10.93	נורברט כהן	טז בתשרי תשנ"ד
20.9.77	מר ירדן וויסבקר	יז בתשרי תשל"ח

פירורים לסוכה

חגים ומועדים לשמחה – רק נשמעה תקיעת השופר שסימנה את סופה של תפילת נעילה, בעודנו ממהרים לקרקרים עם הדג מלוח, נזכרנו למראה הפירורים שנותרו בצלחת, שעלינו ללקט "פירורים" למהדורת סוכות של העלון הנפוץ ביותר בכפר הנשיא- הלא הוא **דברי הכפר**.

מסורת, מסורת – ערב החג שודרה בערוץ ה-1 (יש דבר כזה), כתבה וראיון בהשתתפות **אלן איסטון** והרב **בן פזי** מבית נטופה שמנהל את התפילות אצלינו בחג בעשור האחרון. השניים סיפרו איך התחילה והתפתחה מסורת יפה זאת אצלנו. ביחוד ריתק אותי הסיפור עם מוסר ההשכל שסיפר הרב, כיצד נשבר הקרח והתקבלה ההחלטה על "עזרת הנשים". מי שלא צפה בתכנית –החמיץ. מי שמעוניין בסיפור המקורי יכול לפנות ל**לני יודיאקין**.

מנין חלקי – בתום הצום והתפילות, בעודנו שוברים את הצום, בחדר האוכל, הודיע לי **רפי פרנק** שלפי הספירה שלו השתתפו בתפילת נעילה 100 חברי ובני כפר הנשיא. רפי לא ידע לענות האם זה שיא של כל הזמנים (מי יודע?) מה שכן, טרח רפי לציין שהמספר המכובד הזה הוא ללא **גרשי אפשטיין** שהבחירה בין התפילה לבין המשחק המכריע (בקריקט אם אני לא טועה) הבחירה נפלה על פולחן הדת הפחות עתיקה...

עד 120 – הפעם לשם שינוי אין הכוונה לאיחולי מזל טוב לבעל שמחה זה או אחר. ערב החג יצאו מיודענו מהאייטם הקודם **רפי פרנק** ו**דוד אלמן** למסע אופניים סובב רמת גולן, שהסתיים בהצלחה לאחר 120 ק"מ ממש לפני תחילת הצום. שיהיה להם לבריאות. אני אישית מת מקנאה.

הנוער של היום, זה לא הנוער של הלילה – בני כיתה י' יצאו לפעילות הגדנ"ע שלהם לחמישה ימים במחנה צלמון, מסדרים, מטווחים, עבודות רס"ר, פקודות, עמידה בזמנים, כיבוי אורות, משמעת. ותתפלאו - למרות כל זה חזרו החבר'ה "עייפים אך מרוצים".

הטובים לטייס והטובות... - לפחות עם נשפוט לפי **דנה אלייב** שסיימה בהצלחה טירונות וקורס הדרכה לנ"מ. דנה תוריד רק את הרעים, ההורים הנרגשים **אולגה ואלברט** נסעו את כל הדרך למצפה רמון, כדי להשתתף בטקס הסיום המרגש. שיהיה בהצלחה.

בשר טרי – מירית מזרחי התחילה בשעה טובה קורס קדם צבאי, שיהיה גם לה בהצלחה.

פז"מניק – מי שהוריד והזדכה על מדי הזית הוא **יגיל אורן** שעובר מהכוחות הסדירים לכוחות המילואים. שיהיה גם לך בהצלחה, בכל אשר תפנה.

התחלה חדשה – מיטל וולאך התחילה את שנת השירות שלה ב"רננים" שזה בית ספר במתכונת פנימיה לחינוך מיוחד בראשל"צ. תפיקדה של מיטל בכח הוא מדריכה. שוב שיהיה בהצלחה.

פגישה חצי פגישה – במועדון המפגש נערכה השבוע מסיבת פרידה נרגשת מד"ר אן רפפורט, שעוזבת אותנו לאחר שנים ארוכות של טיפול ודאגה. אולי זה לא הכי מנומס בעולם בתקופה כזאת של אבטלה וכו', אבל אני אישית איחלתי לה, שבמקום עבודתה החדש, לא תהיה לה עבודה במובן החיובי של הביטוי (ותתפלאו יש כזה).

תוכנית ההתנתקות – לא זאת של הממשלה, אלא המקומית שלנו, שמטרתה להביא לשינוי (ויעול? חסכון??) במבנה האירגוני שלנו, יצאה לדרך. אינני יודע לאן זה יוביל, מה שבטוח שאצלנו "משאל העם" קרי ההצבעה בקלפי, שהנושא ודאי יגיע אליה, תקבע, וכאן אצלינו יהיו חייבים לקבל את הכרעת הרוב, בלי ה"פולע-שטיק" של שרון.

סוכות סוכות – המחמירים בינינו הקימו יתד ראשונה של הסוכה, כבר במוצאי יום כיפור, אבל גם הפחות מחמירים לא נותרו הרחק מאחור, ובחצרות הבתים וגני הילדים צצות מידי יום עוד ועוד סוכות, מה שמבטיח חג שמח.

ומעניין לעניין באותו עניין – הרי ידוע שסוכה בלי סכך, זה ממש לא לענין. מי שנרתם לטובת העניין היה ג'וני הרמץ שגזם ואף חילק סכך בשפע למי שביקש ממנו, וזאת לפני שהוא מתפנה לבחירות לנשיאות בארה"ב, בהם הוא עדיין מתלבט בין ג'ון קארי בזכות כמויות הקטשופ של אשת המועמד, לבין ג'ורג בוש שהוא עדיין מחפש סיבה או תירוץ להצביע עבורו.

אושפיזין – כמיטב המסורת גם בחג זה, נתארח במהלך חול המועד בסוכות השונות, תכנית מפורטת של הפעילות בימי החג מפורסת כאן בעלון. בסוכתינו נשמח לארח שוב את חברי הקיבוץ לערב ג'אז קפה ומצב רוח, בסגנון ארבעת המינים, ג'אז ווקלי, ג'אז אתני, ג'אז קלאסי, ג'אז מודרני. נשמח לראותכם.

ערבה בוכיה – בשנים האחרונות התלדלה מאוד אוכלוסית עצי הערבה ברחבי המשק, מה שמקשה עוד יותר על אלה הרוצים להתהדר בלפחות חלק מארבעת המינים מי שיכול לעזור בענין יבורך.

חשמל זורם בכפות ידיך – לא בדיוק בכפות הידיים (אבל תודו שזה שיר יפה), צוות הנוי התארגן למבצע גיזום ענפים שעלולים להפריע לזרימה תקינה של החשמל בחורף הממשמש ובא.

ויהי אור – סוף סוף הוארה באור יקרות גדר המערכת, בקטע מהשער בואכה למשרדי השכונה החדשה.

זה רעיון – בעוד אנחנו מתאמצים הן ברמה האישית והן ברמה הקיבוצית, להרוויח עוד שקל ולחסוך עוד שניים, חשבתי לעצמי שזה הזמן להקים חברה או להשקיע במניות של חברות שעוסקות בשיקום ההריסות והנזקים שפגעו בחופי ארה"ב ובעיקר בפלורידה. תחשבו כמה זה- אפילו אחוזים בודדים מסך כל המיליארדים שבהם מוערך היקף הנזק, וכבר נאמר – אסון של מישו אחד הוא הסיכוי של מישו אחר, ותחשבו על כך.

ולסיום, משהו בכלל לא חגיגי – ודאי גם אתם עדים לפחות בשמיעה, לכמות הירי הבלתי פוסק שנשמע בשבועות האחרונים מאזור **טובא-זנגריה**. מביני עניין יודעים לספר, שהכמויות של הירי לא היו מביישות תרגיל חטיבתי של אחת מיחידות השדה של צה"ל. פלא שהרמטכ"ל בעצמו לא מגיע לביקור כנהוג בתרגילים בסדר גודל כזה (איפה **אילן גינת**, כשצריכים את הקשרים שלו?). גם אם אתכם זה בכלל לא מצחיק, ולנוכח אזלת ידה המוחלטת של משטרת ישראל, לפני שחלילה יתרחש אסון, אני מציע להתחיל בהטרדה שיטתית ויזומה של פיקוד המרחב הצפוני של המשטרה בטלפונים המופיעים להלן: פשוטו כמשמעו. בכל פעם שמישהו שומע ירי, פשוט להתקשר לאחד המספרים להודיע ולבקש להתערב, אני לא בטוח שזה יועיל, לפחות נוכל לאסוף מצבור של תגובות שיוכלו לפרנס כל תוכנית תחקירים עתידית.

משטרת ראש פינה: **04/06809444**

מחוז הצפון: **04/6509444** ולבקש לדבר עם מפקד המחוז, אישית.

ובינתיים שיעבור לכם הכל ממול. חג שמח מכולנו

אבי דורית אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל לבית רוזנקרנץ

תוספת ל"פירו"ם

ב- 8 בספטמבר (כן, נכון זה היה כבר מזמן, אבל משום מה ה"סיפור" לא נמסר ב"דברי" עד כה).

מאיר ובתיה ריינס יצאו במונית ב- 5:00 בבוקר בלוויית רחל גינת ורוני וגנר בדרכם לנתב"ג לביקור משפחתי באנגליה. מטרת הביקור היתה לפגוש את האח הבכור של מאיר שהיה קשיש וחולה. בצומת כפר-הנשיא "נכנס" בהם רכב משטרתי סמוי, נהוג בידי שוטר בדרגת ניצב. המונית הסתחררה מספר פעמים ובמזל רב נעצרה כשחרטומה פונה לכיוון צפון במרחק כ- 30 מטר מהצומת. כל נוסעי המונית נחבלו בחלקי גוף שונים, אולם למרבה המזל לא נזקקו לאשפוז. במשך הימים שחלפו מאז ועד היום הם מחלימים, אם כי למבוגרים שבהם ייקח כנראה עוד זמן רב. השוטר הפוגע הודה מיד שהוא היה עייף ונרדם ולכן לא עצר ברמזור אדום בצומת, כאמור, שוטר בדרגת ניצב.

הסוף העצוב של הסיפור הוא שימים ספורים לאחר התאונה נפטר האח של מאיר באנגליה, ועל אבדן שכזה אף שוטר לא יוכל לפצות.

בשם המשפחה אנו רוצים להודות לכל החברים שהתעניינו בשלום הפצועים ולכל המנחמים.

מסרה: דליה וגנר.

תודה

אני רוצה להודות לכל החברים הנפלאים שהתקשרו ומתקשרים ועוזרים, הרבה תודה על התמיכה והעזרה. לדויד קולט תודה מקרב לב, בעד הטוב לב וההתחשבות והעזרה בנסיעות הכמעט יומיומיות לרמב"ם. וכמובן למשפחה הנהדרת שלי על האהבה והעזרה.

תודה תודה ושנהיה בריאים.

שנה טובה!

איירן.

היבט נוסף על ההצעה למבנה אירגוני חדש של הקיבוץ

אני מעריכה ומכבדת את עבודת צוות שינוי- אירגון, כאשר ברור שמשתתפי הפרויקט הקדישו את זמנם, מחשבתם ורצונם ליצור מודל טוב יותר לחברה.

אני רוצה להביא לתשומת לב חברים להיבט נוסף שלא עלה באסיפה, שלפי דעתי חשוב לחשוב עליו.

המילה "הומאוסטסיס" (פירושו "איזון", או לפי מילון אנגלי

"A DYNAMIC EQUILIBRIUM" מתארת מצב בו האדם, או חברה, הגיעה להרמוניה עם המצב הקיים.

חברת כפר הנשיא עברה תקופה ארוכה של שינויים בשנים שעברו, החל מהעברה לתקציב משולב, אז רשת בטחון, ולפני שנה וחצי החלפת מרכז משק ומנהלת הקהילה עם מנהלים מבחוץ שאינם חברים.

כל השינויים האלו מעוררים את ההומאוסטסיס הפנימי של האדם וגם של החברה כולה. ואחרי כל שינוי לוקח זמן לחזור לאיזון מחדש. האדם/חברה חייב לחזור להומאוסטסיס...אחרת הוא ישתגע, אפילו שהמצב החדש הוא לא אידיאלי.

אני חושבת שרק עכשיו, לאחר השינוי האחרון, החברה חזרה להומאוסטסיס. האירגון הקיים אינו שלם ויש מקום לשיפור, אבל מפני השינויים הרבים שעברנו, טוב יותר לחברה כרגע להישאר במקום הקיים, לתקופה, על מנת ללמוד אותו ולחזק את ההומאוסטסיס/איזון החדש. לכן אני מציעה **לא לשנות את המבנה הארגוני הקיים.**

כמה הערות בעקבות האסיפה:

באסיפה לא רצו לדבר על הצד הפרסונלי, אבל הוא חלק אינטגרלי למבנה וחשוב להתייחס לנקודה זו.

א. האידיאל בוודאי שחבר/ה משק יעשה את תפקיד המנכ"ל, אך ספק רב שמי שיש לו את התכונות המתאימות, עם הצד החברתי וגם מהצד הפיננסי, ירצה את התפקיד הזה.

ב. נגיד שמנהל הקהילה הקיים יזכה בתפקיד, ידוע שכשרונותיו בצד הקהילה; ללמוד את הדגם החדש ובאותו זמן להתעסק במצב הפיננסי המסובך של כפר הנשיא ושאר הנושאים הרבים שמתחת אחריותו, מסובך ועלול להוביל לכישלון.

ג. אם נחפש אדם מבחוץ, עוד יותר בעייתי כהוא יצטרך להכיר חברת כפר הנשיא, ובאותו זמן לנהל ארגון לפי דגם שלא קיים באף מקום.

אולי אדם עם ידע וניסיון בארגון גדול מאד יוכל לעשות את התפקיד אבל אז יעלה לנו הון תועפות.)

שתהיה לכולנו שנה טובה עם החלטות נכונות עבורנו.
ג'נט פרימוסט

רשימת שומרים לשבוע 2/10 עד 9/10

שבת 2/10	אשר איילון
יום א' 3/10	אלברט אילייב
יום ב' 4/10	יאסו אישימרו
יום ג' 5/10	דוד אלמן
יום ד' 6/10	אנדי בולדווין
יום ה' 7/10	רוי בוסקילה
יום ו' 8/10	איציק בן-דור
שבת 9/10	יהודה בן-זאב

טוני . ו' בטחון

מתוך "יומן בארי" בהוקרה לדודיק פוקס

"שושי, שושי ספינת"

חברת משקאות ישראלית וחברת משקאות יפנית החליטו לערוך תחרות בסירות. שתי החברות התאמנו במשך זמן ממושך עד ליום התחרות. הנבחרת היפנית נצחה בהפרש ניכר ושמה את הישראלים מאחור. המורל בצד הישראלי היה באופן טבעי נמוך ודעתו לזכות בשנה הבאה בתחרות הגומלין היתה נחושה ובהתאם לכך הוקמה ועדת חקירה לחקור את שורשי הבעיה.

הועדה מצאה שהיפנים הציבו לתחרות 7 חותרים ומנהל אחד בעת שבסירה הישראלית הוצבו חותר אחד ו- 7 מנהלים. כמקובל במחוזותינו נשכר יועץ חיצוני על מנת לבחון מקרוב את מבנה הקבוצה הישראלית. לאחר חודשיים של עבודה הגיע היועץ למסקנה שיש בה יותר מדי מנהלים ופחות מדי חותרים.

לאור הדו"ח שהגיש היועץ נערכו מס' שינויים במבנה הקבוצה הישראלית כלהלן: במקום 7 מנהלים וחותר אחד, נבחרו 4 מנהלים בכירים ביותר, שני מנהלים בכירים, מנהל בדרגת ביניים וחותר אחד ובנוסף נקבעה טבלת בונוסים המבוססת על הישגים לצורך עידוד ותמריץ החותר בתחרות הגומלין שנערכה כאמור לאחר שנה. ואז ניצח שוב הצוות היפני בפער כפול מאשר בשנה הקודמת. ובצוות הישראלי לאור ההישגים העלובים הוחלט לפטר את החותר ובכל זאת לשלם בונוסים למנהלים כהערכה למאמצייהם. היועץ החיצוני הוזמן שנית, על מנת לבדוק את המצב החדש. הוא היה נחוש בדעתו שהתכנית המקורית היתה נכונה ורמת המוטיבציה גבוהה, מסקנתו לכן היתה שיש בעיות עם הסירה.

חברת המשקאות הישראלית מפתחת כעת סירה חדשה ורמת הבטחון העצמי שוב עולה. מה לסיפור הזה ולנו כאן בישוב ובמדינה? לשיפוטכם.

חג שמח ושיעבור הכל ממול

ש ב י

זכרונות מיום כיפור

סיפורה של שושנה ש' על יום כיפור בילדותה דרבן אותי לחשוב על העבר וזו התוצאה שנות השלושים, כילדה בסוף הנעורים עברתי תקופה של כמה שנים בהתקרבות ליהדות. הבית היה יהודי במובן המקובל אז – כשרות, חגים והליכה לבית-הכנסת עם סבא, בימים שביליתי אצלו. והנה הגיע פתאום הרצון להשתתף יותר בתפילות, ומכיוון שגרנו באיזור בכלל לא יהודי התחלתי ללכת בשבת (ברגל כמובן), לבית הכנסת היפה והכי קרוב לביתי. וכך שבת אחרי שבת הלכתי כשלושה מייל כדי להגיע למקום התפילות. אז החלה גם תקופת החברות עם צביה (היום חברת כפר-בלום), היינו אז בנות 11-12 כמעט הצעירות היחידות בבית הכנסת. לאחר הנעילה הלכנו שוב ברגל הביתה.

ביום כיפור כל המשפחה היתה בבית-הכנסת בדרום העיר וזכור לי שהעיקר היה להתלבש יפה ולהסתכל מהקומה השניה (של הנשים), על הבחורים שישבו למטה. השנים עברו, הכשרה ואז עבודה בתנועה בלונדון.

יום כיפור אחר (אולי ב-1947), החלטנו לזרוק הצידה כל שייכות למקובל בין היהודים "הבורגנים" ויצאנו ביום החג, רוב חברי המזכירות למרכז העיר ובילינו בצורה מאוד לא רגילה. לא אנקוב בשמות המשתתפים כי כמה מהם עוד בינינו.

במלחמת יום כיפור הייתי מזכירת הקיבוץ ומאוד הוקל לי כשאדי לקח על עצמו את ניהול העניינים הכבדים והסוערים.

יום כיפור של שנת 1979 היינו בביקורים אצל המסורבים במינסק, והגענו לצריף קטן שעמד בשלג וגגו הגיע כמעט עד לאדמה. היה שם מלא אנשים, רובם מבוגרים וחלקם צעירים. המקום הופרד בתוכו ע"י וילון תחרה ישן והנשים ישבו מאחוריו. בהפסקה יצאנו ועמדנו בשלג והרבה באו לשאול מי אנחנו. סיפרנו שאנחנו מבריטניה אבל יש לנו בת בישראל וכך יכולנו לספר על ארץ הקודש, (כמובן זה היה לפני ימי הפטצרויקה), יום זה היה אחד המרגשים ביותר בחיינו.

בשנת - 1982 מצאנו את עצמנו ביום כיפור בחוף הדרומי בספרד ובתוך בית כנסת קטן ויפה, תרומה של משפחה מרוקאית לקהילה, הכל היה בצבע זהב וחומרים יפים ביותר. הדבר שזכור לי הכי טוב היה נוכחותם של חיילים עם נשק סביב הבניין כדי לשמור על המתפללים.

בעצם מאז לא הייתי בבתי כנסת מלבד בטכסי בר-מצווה של נכדים, ויום כיפור בשבילי הוא יום של צום וזיכרון למלחמת יום כיפור והמלחמה המתמשכת מאז וגם ליקירים שאינם עוד.

רינה כהן.

פינה קטנה וירוקה

שלום לכולם,

הפעם הפינה מוקדשת להדברה ביולוגית. למה הכוונה? במקום לפזר רעלים נגד נברנים, עכברים ושאר המזיקים לחקלאות, משתמשים בדורס לילה ששמו בישראל תנשמת (Barn Owl).

ולמה כדאי להשתמש בתנשמת? פשוט מאוד. לפני מספר שנים פיזרו רעל ששמו "ראש" והרעיון הוא, כאשר הנברן אוכל מספיק רעל הוא מת, אבל לא חשבו על יתר בעלי החיים שבאים ואוכלים את הפגרים והתוצאה היתה שדורסים רבים, (בעיקר נשרים) ובעלי חיים כמו תנים ונמיות אכלו את אותם פגרים ומתו גם הם. זאת אחת הסיבות שנשרים רבים מתו, (למעלה מ- 100 נשרים). לכן הגיעו למסקנה שכדאי לעבור להדברה ביולוגית, תשאלו למה דווקא תנשמות, כי הם פוחדים מבני אדם והם אוכלים קרוב ל- 2,000 נברנים בשנה. בקיבוץ שדה אליהו שבעמק בית-שאן משתמשים בהם כבר מספר שנים ויש למעלה מ- 90% הצלחה.

אלו היו שישים שניות על הדברה ביולוגית ונעבור לדברים אחרים.

אז כפי שכולם יודעים אנו שוב בעונת הנדידה ובאגמון החולה ישנם ציפורים כמו שקנאים, ברווזים, עגורים והיה אפילו פלמינגו צעיר.

בחוה"מ סוכות יש סיורים מיוחדים באגמון החולה כמו סיורי זריחה, ספארי לילי ובעקבות שירת הציפורים, כמו כן יש סירות פדלים וקנו שאפשר לשוט בהם בתעלות, בהחלט שווה להגיע.

בקרוב יפתח חוג צפרות, פרטים על לוח המודעות בחדר-האוכל, לכל המעוניין.

זהו בינתיים.
שתהיה לכולם שנה טובה וירוקה.

איציק ב"ד.

*

נא לשמור את הדף הזה עד סוף סוכות.

תוכנית חג הסוכות ה'תשס"ה

- 29/9 יום ד' ערב חג סוכות על מרפסת חדר-אוכל אחרי ארוחת ערב חגיגית עשירה ומגוונת בח"א (20 ש"ח לארוחה).
קבלת חג בשירה סיפורת ומוסיקה (וכיבוד כמובן).
בשעה 20:00 .
- 30/9 יום ה' ערב פנקייקס מסורתי עם אושפיזין אצל משפחת דבולט.
החל משעה 18:00 .
- 1/10 יום ו' ערב שתייה ג'אז ומצב רוח טוב, אושפיזין
אצל משפחת רוזנקרנץ. בשעה 20:00 .
- 2/10 שבת סוכה פתוחה עם קפה ועוגה אושפיזין במועדון נעורון/נעורים.
בשעה 17:00 .
- 3/10 יום א' ערב חופשי!
- 4/10 יום ב' פסטיבל סוכות "פישפשאנטי" על דשא אירוח כפרי.
משעה 14:00 עד כמה שבא לנו.
- 5/10 יום ג' מרק, שתיה, ועוד.... אושפיזין ב"המפגש".
בשעה 18:00 .
- 6/10 יום ד' ערב שמחת תורה.
- 7/10 יום ה' פסטיבל מוסיקת עולם, במשק ילדים ופאב
משעה 19:00 דמי כניסה סך 25 ש"ח לאנשי המקום.

פרטים נוספים על גבי לוחות המודעות ובמרכזית. שימו לב לשינויים.

בואו בהמוניכם!
חג שמח ומועדים לשמחה!
להתראות. רג'י וחברים.

המנהג ההרסני ביותר – **לדאוג**
 כדור השינה הטוב ביותר – **שקט נפשי**.
 השמחה הגדולה ביותר היא – **לתת**.
 המעשה המשמח ביותר הוא – **לעזור לאחרים**.
 התכונה המכוערת ביותר – **אנוכיות**.
 האנשים המסוכנים ביותר – **רכילאים**.
 האובדן הגדול ביותר- **אובדן הכבוד העצמי**.
 שתי המילים החזקות ביותר הן – **אני יכול**.
 המתנה הגדולה ביותר – **לקבל עידוד ותמיכה**.
 "הלבוש" היפה ביותר של האדם הוא : **החיוך**.

אז תנו תמיד חיוך ענקי!!!!!!

תג שמח ! ומועדים לשמחה!

.